

PO SVETU KATOLIŠKEM

Poljaki častijo papeža. Sedanji papež Pij XI. je bil pred imenovanjem za milanskega nadškofa papežev nuncij v Varšavi, glavnem mestu nove poljske države. Leta 1920 so boljševiki navalili na Poljsko, hoteč jo podjarmiti boljševizmu. Nevarnost je bila velika, ker so poljske čete bile izpočetka premagane ter se je rdeča armada vedno bolj bližala Varšavi. Zastopniki zunanjih držav so vsi zbežali iz Varšave, samo papežev nuncij Ahil Ratti, sedanji papež, je ostal v mestu ter s svojim zgledom ohrabil ljudstvo in njegove voditelje. Dne 15. avgusta — na praznik Marijinega vnebovzeta — so bili boljševiki premagani ter so morali zapustiti Poljsko. V spomin na pogumno ravnanje sedanjega papeža, ki je ohrabilo druge ter pomagalo k rešitvi Poljske, je mestni svet varšavski enoglasno sklenil, da bo po sedanjem papežu imenoval eno najlepših ulic, ki vodi od glavnega kolodvora do reke Visle. Tako so Poljaki ob 10letnici papeževanja sedanjega sv. Očeta dokazali svojo hvaležnost in svoje spoštovanje vrhovnemu poglavarju katoliške Cerkve.

Evharistični kongres na Irskem je bil tako veličasten, kakor dozda še nobeden svetovni kongres v počastitev Najsvetejšega zakramenta. Monsignor Heylen, škof v Namurju, osrednji tajnik za prireditve svetovnih evharističnih kongresov, je izjavil: »Bil sem na kongresih v Rimu, Amsterdamu, Chikagu, Sydneyju (Avstralija) in v Kartagi (sev. Afrika), torej skoro povsod po svetu. Kongres v Dublinu pa je bil nedosežno veličasten. V tem se razlikuje od vseh drugih, da se ga je udeležilo vse ljudstvo. Je ista razlika, kakor če reče: Katoliška dežela in dežela, kjer so katoličani. Drugo čudovito in edinstveno dejstvo je udeležba mož, ki so bili v istem razmerju zastopani kot ženske in ki so očitovali isto vernost in pobožnost.« Poljski kardinal Hlond je med drugim rekel: »Še nikdar nisem videl prireditve takšne vsebine in oblike. Ni to bila organizacija posameznikov, marveč ljudstva v celoti. Vsak hip kongresa je dihala globoka pobožnost iz vsakega, od zastopnika vlade do delavca.« Liverpolski nadškof Downey je poudaril: »Dublinski kongres je odgovor narodov na nauke sovjetske Rusije in na protibožno propagando, ki je naperjena proti trdnjavi krščanstva. V njem se zrcali tisti duh naše dobe, ki se upira strupu, kateri priteka iz Rusije.« Slavni angleški katoliški pisatelj Chesterton, ki je iz protestantizma prestopil v katoliško Cerkve, se je tudi udeležil evharističnega kongresa v Dublinu. Zabeležil ter objavil je svoje vtise, ki jih je dobil. Posebno naglašava velikanski vtis, ki ga vzbuja veselje katoliške Cerkve, ki ima svoje otroke med vsemi narodi. Poleg pristnega Indijanca, ki je katoliški duhovnik in obenem poglavar svojega rodu, je bilo videti ka-

5.000.000.

30. avgusta t. l. se bo prodaja srečk za

Beograjsko katedralo

zaključila!

Ne odlašajte na zadnji čas, ker danes si še lahko za malo izdatka

1/4	1/2	3/4
Din 100	50	25

nabavite srečke in postanete **brez skrbi!**

Glavni dobiček Din 5.000.000.—!

!!! Dobijo se povsod !!!

Centralna uprava: **Beograd**, Ulica Jovana Ristića 20.

Prodajna podružnica: **Zagreb**, Trvdkova ulica 6. 883

10.000

toliškega duhovnika grškega obreda, ki je prišel iz Rusije, zastopnika vzhodne Indije, Perzije itd. Med škofi, ki so prišli iz raznih krajev sveta, je po izjavi Chestertonovi se prav posebno priljubil pariški nadškof in kardinal. O njem je poročati to-le ravnanje. Pokupil je vse svetinjice in znake kongresa in jih delil kakor kruh ubogim dublinskih zakotij. Reveži so se tega bolj veselili, kakor če bi bil med nje delil vinarje. Zanimiva je ta-le ugotovitev Chestertonova o dublinskem evharističnem kongresu: »Vse, karkoli je na kakršenkoli način zapleteno v velika evropska vprašanja, je tu imelo svoje zastopnike. Toda vsi ti ljudje, ki so bili v politiki needini, so bili edini v veri! Nehote se ti je vsilila misel, da bi se našel najboljši temelj za politični sporazum tukaj, kjer je že ena edinstvo. Na tem nenavadnem pozorišču je moral vsak, bodisi že veren ali neveren, brez razlike veroizpovedi dobiti vtis, da se nahaja v središču Evrope.«

V Lurd prihaja dnevno veliko romarjev. Vsak teden prispejo v to sloveče Marijino svetišče večje skupine romarjev iz raznih krajev Francije in tudi iz inozemstva. So skupine, ki štejejo več stotin, so pa tudi takšne, ki vsebujejo več tisočev romarjev. Po evharističnem kongresu v Dublinu je prišlo v Lurd večje število udeležencev iz raznih krajev Evrope in Amerike. Pod vodstvom kardinala Doughertya, nadškofa v Filadelfiji, je prispelo v Lurd več sto ameriških romarjev. Urad zdravnikov v Lurdu sedaj pretresa osobito dva slučaja čudovitega ozdravljenja. Neki mladi župnik je bil obolel na neozdravljivi tuberkulozi. Tako slab je že bil, da so se bali, da ne bi med prevozom v Lurd umrl. Sedaj pa se je odpeljal ozdravljen iz Lurda. Neki mehanik, ki je uslužben pri francoski mornarici, je ob neki eksploziji dobil največje rane v hrbtenici. Kakor v krsti so ga pripeljali v Lurd. Tam pa je toliko ozdravel, da se je mogel sam dvigniti ter je skoro popolnoma zdrav zapustil Lurd.

V rimskih cerkvah je napravil strog red namestnik papeža kot škofa rimskega mesta kardinal Marchetti-Selvaggiani. Izdal je odloke, s katerimi je uredil način električne razsvetljave po cerkvah ter odstranil podobe in podobice iz voska in gipsa iz hiš božjih. V najnovjšem odloku prepoveduje brezpogojno vsako porabo umetnih rož v cerkvah, dovoljuje pa samo zelenje in naravne rože in cvetlice. Strogo se tudi prepoveduje prižiganje votivnih (zaobljubljenih) sveč bodisi na posebnih stojalih, bodisi pred podobami svetnikov. Takšno paljenje sveč onesnažuje cerkvena tla ter cerkvené zidove, ki kaj radi počrtnijo vsled razvijajočega se dima. Zato se zapoveduje, da se morajo svečniki za takšne sveče in pa stojala iz hiš božjih odstraniti ter da se v cerkvah, zakrstitijah in pred cerkvami takšne sveče in svečke ne smejo več prodajati.

V Mehiki ni miru. Katoliška Cerkev tamkaj ne uživa ne ure miru. Framasoni in socialisti hočejo onemogočiti vsako njeno dušeskrbno delovanje. Število duhovnikov so omejili do najnižje mere, pa še tistim ni mogoče nemoteno opravljati bogoslužja. V mestu Moreliji so se nedavno vršili veliki izgredi. Naščuvana druhal je streljala med službo božjo proti prestolni cerkvi ter ranila več oseb. Javna služba božja v tej državni pokrajini še ni ustavljena z državnim odlokom, pač pa so občinski zastopi v mestu Moreliji in v drugih občinah kar na svojo pest prepovedali javno službo božjo. Tako gre Cerkvi tam, kjer komandirajo framasoni, svobodomislci in socialisti.

Letošnjega romanja na Brezje se je udeležilo 2530 štajerskih Slovencev. V pondeljek dne 8. avgusta, ob 10. uri je pridigal o smernicah katoličana prof. g. Jakob Rihter iz Maribora. Peto sv. mašo je opravil g. trboveljski župnik Jakob Gašparič. Po slovesni službi božji je bilo zunaj na prostem zborovanje Prosvetne zveze, ki je tudi letos organizirala romanje pod vodstvom g. podravnatelja Cirilove tiskarne Franca Hrastelja. Tisočglavo množico je navduševal za katolicizem g. dr. Fran Vatovec, urednik iz Maribora. Popoldne v pondeljek so priredili romanji razne izlete. Po povratku z izletov je pridigal zvečer tajnik Katoliške akcije iz Maribora, g. Franc Kolenc, nakar se je vršila ganljiva in vzpodbudna rimska procesija. Drugo jutro v torek je začela Marijina pobožnost s slovesno sv. mašo ob 6. uri in za to je pridigal zunaj na prostem mariborski katehet g. Janko Kokošinek. Po zaključku cerkvenih slovesnostih so se vrnili romarji na postajo s hvaležno zavestjo, da je tudi letošnje tolikanj priljubljeno romanje lepo uspelo in če bi bilo moralo izostati radi početnih neprilik, bi za Brezje navdušenim štajerskim Slovincem nekaj manjkalo.

Zetalo. Romanje pri tukajšnji podružnici Marije Tolačnice se vrši od 15. do 23. avgusta. V tem času bodo v tej cerkvi vsaki dan sv. maše in prilika za spoved. Glavni shod se vrši v nedeljo dne 21. avgusta. Častilci Marijini, pridite v obilnem številu!

Sv. Križ pri Belih vodah. Razglasi v listih ter oznanila v cerkvah so privabila na god sv. Ane dne 26. julija t. l. do 3000 romarjev na to priljubljeno goro v svetišče sv. Križa. Že spotom smo pozdravljali romarske trume s streljanjem topičev in pritrkavanjem zvonov ter dospeli zadiviti z vencami in zelenjem v okusno okrašeni cerkvi. Cerkevna slavnost pod vodstvom vlč. g. župnika Fr. Klasinca z 10 duhovnimi tovariši, spremljana s številnim pevskim zborom g. organista Rizmala, je bila najlepše izvedena. Proslavili smo dvojni jubilej: 70letnico posvečenja velike naše romarske cerkve sv. Križa po škofu Slomšku ter 70letnico njegove blažene smrti, ker je kmalu zatem dokončal svoje plodonosno delo in tek svojega svetega življenja. Spored je bil: na predvečer pridiga, slovesne pete litanije in rimska procesija z Najsvetejšim. Zjutraj 11 svetih maš in dva cerkvena govora. V izbranih besedah so vedli priznani govorniki verne množice pod prapor Kristusovega križa, pod kojega nas vede že vzgled blagopokojnega škofa Slomškega, ki je v tej cerkvi svoje pesništvo zaključil s proslavo sv. križa. Z najboljšimi vtisi in srčnim zadovoljstvom so se množice romarjev razšle v trdnem pričakovanju, da se zopet in zopet še zberejo v tej cerkvi pod praporom sv. križa.

*

25 letnica kronanja na Brezjah.

Večini bralcev »Slov. Gospodarja« je znano, da je bila podoba Marije Pomagaj dne 1. septembra 1907 slovesno kronana. Kronal jo je takratni ljubljanski knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Letos v začetku septembra bo torej preteklo polnih 25 let, odkar je bila leta znamenita podoba s cerkvene strani odlikovana z zlato krono v priznanje za njeno milostno posredovanje obilnih nebeških darov. Ves slovenski narod je po vsej pravici dolžan, da se hvaležno oddolži za prebogatost dobrote, ki jih je prejemal tekoma tega časa iz rok svoje nebeške Kraljice. Vsak izmed nas bi moral takorekoč tekmovati v ljubezni do prečastitljive naše Matere, kako bi naj kar najbolj sodeloval pri njenem srebrnem jubileju.

Spored teh svečanosti je sledeči:

Od 1. do 3. septembra bo slovesna tridnevica. Vsako jutro bode ob šestih slavnostni govor in sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim. Zvečer bo istotako govor in pete litanije M. božje. Slovesno zvonjenje.

Od sobote zvečer do nedelje zjutraj bo nočno čiščenje presv. R. T. Najprej bo govor in nato slovesne večernice s procesijo sv. R. T. Po procesiji se bode izpostavilo Najsvetejše v javno molitev. Ob polnoči bo slovesna sv. maša.

Slavnostni dan 4. septembra ima pa svojo posebnost. Ob 10. uri bo pridigoval prevzvišeni g. knezoškof dr. Greg. Rožman. Sledi velika pontifikalna sv. maša z zahvalno pesmijo: Tebe Boga hvalimo!

Isti dan bo tudi od 5. do 6. ure zvečer marijanski koncert. Združena pevska zbor Brezje-Radovljica hosta odpela najlepše Marijine pesmi v proslavo Marije Pom.

Naslednje dneve do 8. septembra bo vsak dan zjutraj sv. maša pred izpostavljenim, zvečer pa litanije M. božje.

ELIDA
Favorit
MILO

FAVORIT Vas ne bo nikoli razočaral!

Isti izpolnjuje vsa Vaša pričakovanja, ker neguje in polepšuje Vašo polt... ji ohrani naravno lepoto in svežost, a Vas obda s svojim nežnim, finim vonjem. Vaš favorit je Elida Favorit milo.

Da se omogoči udeležba vsem vernim Marijinem častilcem obeh škofij, je pripravljali odbor za proslavo 25letnega jubileja od železniškega ministristva izposloval polovično vožnjo v področju Dravske banovine. To se pravi: Ti kupiš pri blagajni vstopne postaje celo vozno karto č. Otoč, na Brezjah dobiš izkaznico in s tem se pelješ zastonj domov. Ta vozna karta velja od 1. do 7. septembra t. l. Tozadevno dovoljenje je bilo izdano dne 27. julija t. l. pod št. 17.054.

Verni slovenski narod! Ti ljubiš Marijo, pripoznaš Brezje za svojo prvo božjo pot. Potrudi se torej, da v imenovanih dneh pohitiš k Mariji Pomagaj!

Ozemlje,

radi katerega sta si skočili v lase južnoameriški državi Bolivija in Paragvaj.

Zadnjič smo poročali, da sta mobilizirali južnoameriški državi Bolivija in Paragvaj radi ozemlja, ki se imenuje Gran Chaco. Obe državi sta dobili skomine po trajni posesti pokrajine, ki se razprostira v osredju južne Amerike in mejita nanj Bolivija in Paragvaj.

Gran Chaco meri 500.000 kvadratnih kilometrov in je skoraj neraziskana pokrajina. V ta sedaj sporni in nepoznani svet je nekoliko posvetil pred kratkem umrli profesor Erland Nordenskjöld in nemška ekspedicija, kateri je načeloval Hans Krieg. Vsekakor lepo v našem smislu v Chaco nikakor ni. Gozd, tako sodi Nordenskjöld, ne mika očesa z vabljivim in bujnim zelenjem. Šume palm in trstike utrujajo vsled enoličnosti. Jezerca so neznatna in redka.

Hans Krieg opisuje obupen pogled na gozdove palm v bližini solnatih močvirij ter pravi: »Deblom manjkajo

krone in tak gozd zglada, kakor da bi gledalo na tisoče hrzjavnih drogov enega poleg drugega. Mesto z mehko travo je poraščena ravan z nekakimi bodicami. Povsod solnata močvirja, ki ovirajo vsako rast.

Nobenega griča, nobenega hriba, s katerega bi bil mogoč razgled po deželi. V notranjosti Chaca ni najti nobenega kamna, niti kamenčka nel Tla pokrivata pesek ter blato. V dobi vročine je ta pesek za potnika nekaj neznoznega.

Reka Pilcomayo vali seboj, ko zapusti hribovje, kamenje ter pesek, a v osrčje Chaca že priroma blato. V dobi vročine raznaša veter posušeno blato naokrog. Skrajno neprijetni so dnevi, ko vihra prahu prenapolnjen veter.

Reka Pilcomayo je spremenila že večkrat svoj tok in si napravila čisto nove struge. Ako se odstranimo nekoliko od reke, naletimo na stare, z vodo napolnjene struge, na s školjkami posute ravne ter na skrite zemeljske dolbine.

Ob zgornjem Pilcomayu zgubijo kolonisti letno v teh jamah, ki so do 10 metrov globoke, mnogo goveje živine. Omenjene jame so nastale na ta način, da so ogromne množine lesa, katere je prinesla reka seboj ter jih nagromadila, bile pokrite na debelo z blatom. Ko si je pa poiskala reka drugi tok, je les počasi sprhnel in opasne luknje so se pojavile. Ob suši razsajajo po gozdovih in goščah Chaca strašni požari. Indijanska plemena požigajo travo in grmovje, da polovijo takozvane zemeljske podgane, ki tvorijo posebno privlačnost za indijanski žoldec.

V splošnem bi naj bila ta pokrajina zdrava, ker se počutijo beli kolonisti dobro. Seve so pa viharji prahu za na prsih slabotne pri daljšem bivanju zelo škodljivi.